

Indtil Grundloven kan blive ændret, er Lovgivningsmagten altsaa for saa vidt angaar politisk *Valgret og Valgbarhed* bundet til Begrebet „den vanærende Handling“. Som tidligere (Sp. 4011—14) paavist har imidlertid Straffelovens Nyordning; at Domstolene ved hver Straffedom skal tage Standpunkt til, om Handlingen er vanærende eller ej, bragt for en Dag, at dette Begreb ikke blot ikke er saa skarpt afgrænset, som man tidligere er gaaet ud fra, men ogsaa at dets Grænser, navnlig i en Straffelovgivning med stærkt individualiserende Tendens, er saa usikre, at det næppe er muligt blandt juridiske Dommere og Læggdommere saa lidt som i den øvrige Befolkning at opnaa en i Praksis brugbar Enighed om dets Afgrænsning. Under disse Omstændigheder maa Lovgivningsmagten, ganske som den før Grundlovsændringen i 1915 ansaa sig beføjet til nærmere at bestemme Indholdet af Begrebet „uberygtet“, være berettiget til nu at foretage den i høj Grad tiltrængte nærmere Afgrænsning af Begrebet „den vanærende Handling“. Udvalget er derfor enedes om at foreslaa, at dette sker, og at Afgrænsningen foretages saaledes, at det i Valgloven fastsættes, at en strafbar Handling ikke kan anses for vanærende, medmindre den er begaaet af en Person, som er fyldt 18 Aar, og der er idømt Straf af Fængsel i 4 Maaneder eller derover eller Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, og at den ophører at betragtes som vanærende, naar der er forløbet 5 Aar fra Straffens Udstaaelse, Forældelse eller Eftergivelse eller fra den endelige Løsladelse fra Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring. Udvalget foreslaar endvidere, at en betinget Dom aldrig betragtes som vanærende. Det lader sig formentlig ikke gøre at fastsætte, at den betragtes som ikke vanærende, dersom Straffen ikke bliver fuldbyrdet, men som vanærende fra det Tidspunkt, da Fuldbyrdelse forskyldes. En Handling kan ikke være betingelsesvis vanærende. Et af Udvalgets Medlemmer (Skat-Rørdam) har af Hensyn til de i Grundloven opstillede Vandelsbetingelser næret Betænkelighed ved den foreslaaede Bestemmelse af Begrebet „en i den offentlige Mening vanærende Handling“.

Med Hensyn til *Ændring af selve Grundlovsbestemmelsen om Valgret til Rigsdagen* er hele Udvalget enigt i, at det, saaledes som i den svenske Betænkning (ovenfor Sp. 4007—10) fremhævet, ikke er nødvendigt for at værne Samfundet mod skadelig Indflydelse fra straffede Personer at udelukke dem fra at udøve Valgret, idet der savnes Grundlag for at antage, at straffede Personer skulde have en Tendens til eller Mulighed for at gøre Skade ved Udøvelse af Valgret. *Et Flertal* (Krarup, Pihl og Skat-Rørdam) er imidlertid af den Formening, at Lovgivningsmagten af Hensyn til Samfundsmoraleen bør fastsætte eller i al Fald ikke ved en Grundlovsændring afskære sig fra at fastsætte, at visse straffede Personer for en Tid er udelukkede fra Valgret. Flertallet mener dog, at Grundloven ikke selv bør give de nærmere Regler herom — hvilket heller ikke er almindeligt i fremmede Forfatningslove — men at den bør overlade Lovgivningsmagten at træffe Bestemmelse i saa Henseende. Flertallet stiller derfor Forslag om, at Grundlovens § 30 a afløses af en Blanketbestemmelse, der giver Lovgivningsmagten en saadan Beføjelse. Flertallet har ikke fundet Grund til at stille Forslag med Hensyn til den Ændring af Valgloven, som maa følge efter en saadan Grundlovsændring. *Et Mindretal* (Henriques og Lucas) kan ganske tiltræde, hvad der herom er anført i den svenske Betænkning (ovenfor Sp. 4009) og ved Godkendelse af dennes Resultat for saa vidt tiltraadt af den svenske Lovgivningsmagt, at der ikke turde ligge noget for Samfundsmoraleen stødende deri, at en Person, der har sonet sin Brøde, udøver Stemmeret nogle Aar tidligere, end han kan det efter den nuværende Ordning. Mindretallet skal i denne Forbindelse fremhæve, at der Landet over findes adskillige straffede Personer paa Valglisterne, fordi der ikke er oprettet en hele Landet omfattende Kontrol med, at Personer, der ikke besidder deres borgerlige Rettigheder, slettes paa Listerne, og at der ikke desto mindre ikke vides nogensinde at være fremsat Klage herover, hvilket utvivlsomt vilde være sket, hvis man havde fundet Forholdet stødende for Sam-